

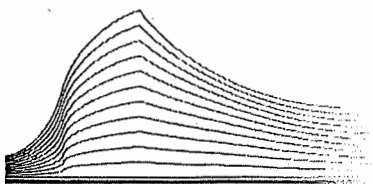
Kopie

Afgeleverd aan: FOD Economie Intellectuele rechten

art. Intellectuele rechten

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

170480

Uitgifte

Repertoriumnummer 2025 / 3806
Datum van uitspraak 2 juni 2025
Rolnummer 2024/AR/364

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

■ Niet aan te bleden aan de ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer

COVER 01-00004397941-0001-0027-01-01-1

2024/AR/364 - In de zaak van:

1. **Dhr A**, RRN [REDACTED], wonende te [REDACTED],
2. **IDEMAX BV**, ON 0472.228.266, met zetel te 2400 MOL, Achterbos 72,

eerste en tweede appellante(e), hebbende als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED],

3. **GOVAERTS RECYCLING NV**, ON 0464.130.449, met zetel te 3570 ALKEN, Kolmenstraat 1324,
derde appellante,

tegen:

TOPSPEELPLAATS - COUR D'ECOLE BV, ON 0760.511.672, met zetel te 8940 WERVIK, Grauwe Zusterstraat 11,
geïntimeerde, hebbende als raadsman mr. [REDACTED], advocaat te [REDACTED],

wijst het hof het volgend arrest:

1. RECHTSPLEGING IN HOGER BEROEP

- 1.1. Het hoger beroep bij verzoekschrift neergelegd op 29 februari 2024 werd ingesteld tegen het vonnis van de dienstdoende voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent van 8 november 2023 met AR-nummer A/22/02700.
- 1.2. Het hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.
- 1.3. De procedure verliep op tegenspraak. De advocaat van de eerste twee appellanten evenals de advocaat van geïntimeerde werden gehoord op de openbare zitting van 5 mei 2025. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.

NV GOVAERTS RECYCLING is niet verschenen noch iemand voor haar. De advocaat van geïntimeerde vroeg zijn procedureel voordeel t.a.v. NV GOVAERTS RECYCLING die niet verscheen.

Nu deze zaak werd vastgesteld op basis van de beschikking art. 747§2 Ger. W. van 7 mei 2024, wordt dit arrest ook t.a.v. NV GOVAERTS RECYCLING geacht op tegenspraak te zijn geweest (art. 747§4 Ger. W.) (stuk 10 dossier rechtspleging). Deze beschikking werd bij e-mail van 10 mei 2024 ter kennis gebracht van haar toenmalige advocaat (stuk 11 dossier rechtspleging).

- 1.4. De partijen worden hierna verkort als volgt aangeduid:
- Dhr A : Onderneming Dhr A
 - BV IDEMAX: BV IDEMAX
 - NV GOVAERTS RECYCLING: NV GOVAERTS RECYCLING
 - BV TOPSPEELPLAATS — COUR D'ÉCOLE: BV TOPSPEELPLAATS

2. FEITEN EN VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

- 2.1. Voor de feiten verwijst het hof naar de uiteenzetting van de eerste rechter op pagina 4 t.e.m. 5 van het bestreden vonnis.

3. VORDERINGEN EN STANDPUNTEN VAN PARTIJEN IN HOGER BEROEP

- 3.1. Voor een uiteenzetting van de grieven, het voorwerp van de eisen en de argumentatie van partijen verwijst het hof naar de procedur stukken in hoger beroep.
- 3.2. Onderneming Dhr A en BV IDEMAX vorderen in het beschikkend gedeelte van hun syntheseconclusie (letterlijke weergave):

De vorderingen van concludanten ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens het bestreden vonnis deels te hervormen en opnieuw recht doende,

Dienvolgens voor recht te zeggen dat BV Topspeelplaats inbreuk maakt op de auteursrechten van concludanten inzake:

- klimwandpanelen
- podia
- treintje
- bootje
- peuterzitbank

Voor recht te zeggen dat het handelen van BV Topspeelplaats een inbreuk vormt op artikel VI.104 WER

BV Topspeelplaats te bevelen de productie, in voorraad houden, distributie, promotie, te koop aanbieden, verkopen of enige andere vorm van commercialisatie te staken en gestaakt te houden van:

- klimwandpanelen
- podia
- treintje
- bootje
- peuterzitbank

Alle maatregelen op te leggen onder verbeurte van een dwangsom van 2.500 € per inbreuk op de opgelegde maatregelen na betekening van het tussen te komen arrest;

Bv Topspeelplaats te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de toepasselijke rechtsplegingsvergoeding voorzien in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek en de rolrechten.

Het te vellen vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van het vermogen tot kantonnement.

3.3. BV TOPSPEELPLAATS vordert in het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie (letterlijke weergave):

1.- rechtdoend op het hoofdberoep: de vorderingen van appellanten ontvankelijk doch in alle opzichten ongegrond te verklaren;

2.- rechtdoend op het incidenteel hoger beroep; het bestreden vonnis te hervormen betreffende de gerechtskosten, dienvolgens:

-te oordelen dat conluante niet exclusief veroordeeld wordt tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg ten bate van appellanten;

-appellanten te veroordelen tot het betalen van de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg ten bate van conluante;

-minstens te oordelen dat ingevolge de gedeeltelijke afwijzing van de vorderingen, de rechtsplegingsvergoeding worden omgeslagen bij helften tussen partijen;

3.- ingevolge het ongegrond hoofdberoep, appellanten te veroordelen tot de kosten van het geding in hoger beroep met inbegrip van de rechtsplegingvergoeding, begroot op 1.800,00 euro, ten bate van conluante;

4.- dit alles zoal wettelijk bepaald bij arrest uitvoerbaar bij voorraad, niettegenstaande de aanwending van welk rechtsmiddel ook, en zonder borgstelling of kantonnement.

4. BEOORDELING

4.1. De toelaatbaarheid van het hoofd- en incidenteel beroep

4.1.1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep raakt de openbare orde en dient door de appelrechter ambtshalve te worden onderzocht (vgl. Cass. 7 september 2012, C.11.0667.N).

Het bestreden vonnis werd op initiatief van appellanten betekend op 31 januari 2024. Het exploit van betekening wordt voorgelegd (stuk 19 appellanten).

In hun beroepsakte hebben appellanten enkel hoger beroep ingesteld m.b.t. het onderdeel van het bestreden vonnis dat betrekking had op het danspodium.

Pas in hun conclusie van 3 januari 2025 hebben onderneming Dhr A en BV IDEMAX hun hoger beroep uitgebreid tot de overige voorwerpen waarop zij auteursrechten invoeren (boot, treintje, klimwandpanelen en peuterzitbank).

Het hof heeft de aanwezige partijen op de openbare zitting van 5 mei 2025 ambtshalve verzocht om standpunt in te nemen over de ontvankelijkheid van het hoger beroep m.b.t. de andere voorwerpen dan het danspodium, rekening houdend met:

- de inhoud van de beroepsakte
- de betekening van het bestreden vonnis op 31 januari 2024

De aanwezige partijen namen dienaangaande standpunt in:

- De advocaat van onderneming Dhr A en BV IDEMAX stelde dat het hoger beroep ontvankelijk is rekening houdend met artikel 807 Ger.W.
- De advocaat van geïntimeerde stelde dat het hoger beroep niet ontvankelijk is voor wat betreft de punten die niet zijn opgenomen in de akte hoger beroep. Indien de uitbreiding van de vordering wel ontvankelijk zou zijn verzocht hij het hof om een bijkomende conclusietermijn.

4.1.2. Indien de gedaagde in hoger beroep incidenteel beroep heeft ingesteld, kan de oorspronkelijke appellant, die gedaagde is op incidenteel beroep, op zijn beurt incidenteel beroep instellen tegen de beschikkingen van het eerste vonnis die hij eerder niet had aangevochten (vgl. D. SCHEERS, P. THIRIAR en B. VANLERBERGHE, *Scheers, Thiriar en Vanlerberghe over gerechtelijk recht*, LeA, 2024, 706, nr. 1500).

Aangezien BV TOPSPEELPLAATS incidenteel beroep heeft ingesteld, konden onderneming Dhr A en BV IDEMAX op hun beurt incidenteel beroep instellen tegen de andere onderdelen van het bestreden vonnis dan deze m.b.t. het danspodium. Nu zij

dit hebben gedaan in hun eerste beroepsconclusie van 3 januari 2025 is dit incidenteel beroep ontvankelijk.

Ook het hoofdberoep van appellanten m.b.t. het danspodium is tijdig en regelmatig naar vorm. Zowel het hoofdberoep van appellanten als het incidenteel beroep van onderneming Dhr A en BV IDEMAX zijn bijgevolg ontvankelijk.

4.1.3. In toepassing van artikel 1054 Ger. W. is ook het incidenteel beroep van BV TOPSPEELPLAATS toelaatbaar. Zij heeft dit immers ingesteld in haar eerste en enige beroepsconclusie van 15 oktober 2024.

4.1.4. Het hof gaat niet in op het verzoek van BV TOPSPEELPLAATS om haar een bijkomende conclusietermijn toe te kennen indien het hoger beroep van appellanten m.b.t. de overige voorwerpen dan het danspodium ontvankelijk zou zijn.

Volgens de beschikking art. 747§2 Ger. W. beschikte BV TOPSPEELPLAATS immers nog over een conclusietermijn die op 26 maart 2025 verstreek. Hierin had zij verweer kunnen voeren m.b.t. het incidenteel beroep van onderneming Dhr A en BV IDEMAX. Zij heeft dit niet gedaan.

4.2. Gegrondheid van het hoofd- en incidenteel beroep

4.2.1. Schending auteursrechten

4.2.1.1. Algemeen – principes

4.2.1.1.1. Alleen de auteur van een *werk* van letterkunde of kunst heeft het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren (art. XI.165 §1 eerste lid WER).

Het begrip „werk” veronderstelt de combinatie van twee cumulatieve elementen. *Ten eerste* impliceert dit begrip dat het betrokken voorwerp oorspronkelijk is, in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan. *Ten tweede* kunnen alleen de bestanddelen die de uitdrukking van een dergelijke intellectuele schepping zijn, als een „werk” worden aangemerkt (zie arrest HvJ EU van 12 september 2019, Cofemel C-683/17, punt 29).

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat het, om een voorwerp als *oorspronkelijk* te kunnen beschouwen, „*zowel noodzakelijk als voldoende is dat dit voorwerp een intellectuele schepping van de auteur is die de persoonlijkheid van deze laatste weerspiegelt en tot uiting komt door de vrije creatieve keuzen van die auteur*”

bij de totstandkoming ervan” (vergl. HvJ 11 juni 2020, Brompton Bicycle, C-833/18, ECLI:EU:C:2020:461, randnr. 23 met verwijzing naar HvJ EU 12 september 2019, Cofemel C-683/17, EU:C:2019:721, punten 29 en 32 en aldaar aangehaalde rechtspraak.).

Zelfs als bestanddelen van een werk die als dusdanig geen intellectuele schepping van de auteur die ze gebruikt vormen, kan de auteur door de keuze, de schikking en de combinatie van deze bestanddelen op een oorspronkelijke wijze de uitdrukking aan zijn creatieve geest geven. Aldus kan de auteur tot een resultaat komen dat een intellectuele schepping vormt. Toevoeging van een wezenlijke inhoud, kwalitatieve of esthetische criteria zijn niet relevant.

Er geldt wel een techniekexcepcie: *“Wanneer voor de vervaardiging van een voorwerp technische overwegingen, regels of andere beperkingen gelden die geen ruimte laten voor creatieve vrijheid, kan dat voorwerp niet worden geacht de oorspronkelijkheid te hebben die vereist is om een werk te kunnen vormen en bijgevolg auteursrechtelijke bescherming te genieten” (zie Brompton Bicycle, punt 24 en Cofemel, punt 31 en aldaar aangehaalde rechtspraak).*

In het arrest Brompton Bicycle (punt 27) herhaalt het Hof *“dat aan het criterium van oorspronkelijkheid niet kan worden voldaan door onderdelen van een voorwerp die uitsluitend door hun technische functie worden gekenmerkt, aangezien met name uit artikel 2 van het WIPO-verdrag inzake het auteursrecht volgt dat de auteursrechtelijke bescherming zich niet uitstrekt tot ideeën. Het beschermen van ideeën door middel van het auteursrecht zou in feite neerkomen op het bieden van de mogelijkheid om ideeën te monopoliseren, ten koste van met name de technische vooruitgang en de industriële ontwikkeling (...). Wanneer de uitdrukking van die onderdelen door hun technische functie wordt bepaald, zijn de verschillende manieren om een idee uit te voeren zodanig beperkt dat het idee samenvalt met de uitdrukking ervan.”*

Het is wel niet omdat er technische overwegingen, regels of beperkingen gelden bij de creatie van een voorwerp, dat oorspronkelijkheid is uitgesloten; dat zal enkel het geval zijn wanneer de vormgeving louter is ingegeven door technische noodzaak. Dan zijn techniek en vorm onafscheidbaar en kan men eventueel octrooibeschermtngen genieten, doch geen auteursrechtelijke bescherming (vgl. P. MAEYAERT, *“Auteursrechten op design en gebruiksvoorwerpen na de arresten Cofemel en Brompton Bicycle”*, IRDI 2021/2, p. 68, nr. 38).

Dit blijkt ook uit het *Brompton Bicycle* -arrest waarin staat dat *“een voorwerp dat aan de voorwaarde van oorspronkelijkheid voldoet, voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking kan komen, ook al wordt de verwezenlijking ervan door technische overwegingen bepaald, op voorwaarde dat een dergelijke bepaling de auteur niet*

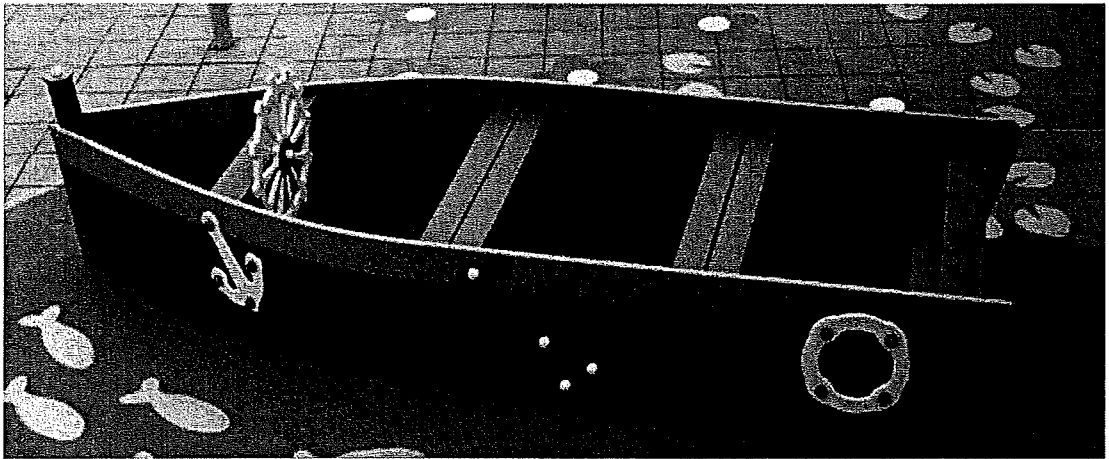
heeft belet zijn persoonlijkheid in dat voorwerp tot uitdrukking te brengen door vrije en creatieve keuzen tot uiting te brengen.” (randr. 26)

Het komt de auteur of de rechthebbende toe om invulling te geven aan de elementen die volgens hem/haar het oorspronkelijk karakter van het werk bepalen (de zogenaamde stelplicht).

4.2.1.2. Toegepast

4.2.1.2.1. Bootje (p. 22 e.v. syntheseconclusie appellanten)

4.2.1.2.1.1. Appellanten roepen auteursrecht in op een speeltuig/zitbank in de vorm van een halve boot, met drie zitbanken waarbij de achterste zitbank tegelijkertijd ook het achtereind van het bootje vormt.

4.2.1.2.1.2. Volgens appellanten hebben zij bij het ontwerpen van het bootje specifieke keuzes gemaakt die dit ontwerp onderscheiden van andere speeltuigen/zitbanken. Het oorspronkelijk karakter hiervan is volgens hen te vinden in de volgende elementen:

- De uitwerking van zitbanken in de vorm van een boot.
- De keuze voor een halve boot met een zitbank als achterkant (alsof de boot net achter de zitbank in twee is gezaagd)
- De keuze van de kleuren en de frivole voorwerpen aan de zijkant, met name de duidelijke rode ronde uitsteeksels (knoppen).

(p. 23 syntheseconclusie appellanten)

4.2.1.2.1.3. De eerste rechter heeft hierover het volgende overwogen:

De schepper van het speeltuig erkent dat hij vertrokken is van de vormgeving van een boot waarop als dusdanig geen auteursrechten rusten.

Een boot voorziet gebruikelijk zitbanken in de vorm van een dwarse plank om de passagiers plaats te geven.

Een boot is in zijn primaire gebruiksfunctie een verplaatsingsmiddel voor personenvervoer over water met een vormgeving die technisch bepaald is en waarop geen bijzondere auteursrechten rusten.

De vermeende auteur heeft te dezen niet méér gedaan dan zich te inspireren op de vormgeving van een boot om een speeltuig te realiseren: hij heeft de boot als gebruiksvoorwerp uit zijn natuurlijke context gehaald om het een andere functie te geven in een speeltuin of -plaats.

Het gaat om de invulling van een idee dat geenszins origineel is: (delen van een) boot of andere vaartuigen worden courant overgenomen als decorum voor andere doeleinden (bv. kinderbed, zandbak, kermisattractie,...).

De 'uitwerking van zitbanken in de vorm van een boot' kan bezwaarlijk een vrucht van een eigen intellectuele schepping van de auteur genoemd worden.

Dergelijke idee is niet inventief noch oorspronkelijk en neemt onvoldoende afstand van de 'oervorm' van een boot.

Het feit dat de bedenker van het speeltuig gebruik maakt van een 'halve' boot is evenmin bepalend voor auteursrechten, en draagt niet bij tot een wijziging van de vormgeving waarop eisers auteursrecht claimen en waarin nog steeds duidelijk de oorspronkelijke vormgeving van een boot herkenbaar is.

De andere elementen die eisers bestempelen als oorspronkelijk betreffen versierselen zoals het anker en de reddingsboei op de romp en een paal vooraan die geen wezenlijke originele bijdrage leveren en enkel benadrukken dat het speeltuig is geïnspireerd op de vormgeving van een boot, dat zonder meer een gebruiksvoorwerp is.

Het gebruik van frivole kleuren is evenmin van aard significant in te kunnen grijpen op de hiervoor geschetste klassieke vormgevingsaspecten verbonden aan een boot, en betreft de uiting van een intrinsiek subjectief gevoel.

Eisers tonen bijgevolg onvoldoende individuele keuzes aan die de persoonlijkheid van de schepper van het speeltuig weerspiegelen.

Bij afwezigheid van auteursrechten dient het inbreukvraagstuk onder intellectueel eigendomsrecht niet nader onderzocht te worden.

Het hof verwijst naar deze oordeelkundige motieven van de eerste rechter die het overneemt en tot de zijne maakt.

4.2.1.2.1.4. Volledigheidshalve voegt het hof hier nog het volgende aan toe:

- Appellanten erkennen zelf dat een roeiboot gebruikelijk zitbanken kent in de vorm van een dwarse plank (p. 25 syntheseconclusie appellanten).
- In wezen is het speeltuig niets anders dan een halve roeiboot waaraan een aantal decoratieve elementen zijn toegevoegd (o.m. een anker en een reddingsboei).

In die omstandigheden getuigt deze zitbank onvoldoende van een eigen intellectuele schepping van de auteur.

4.2.1.2.1.5. Tussenbesluit: de eerste rechter heeft terecht beslist dat er op deze zitbank géén auteursrecht rust.

4.2.1.2.2. Treintje (p. 26 e.v. syntheseconclusie appellanten)

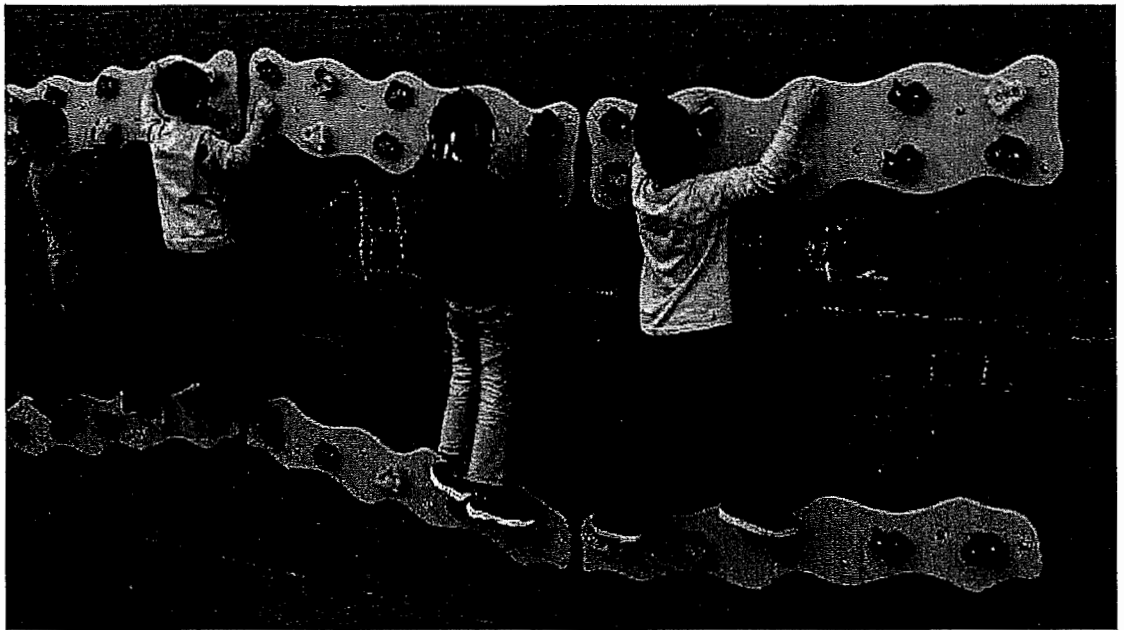
4.2.1.2.2.1. De eerste rechter heeft geoordeeld dat onderneming Dhr A auteursrecht op het 'treintje' kan laten gelden en dat het door BV TOPSPEELPLAATS verdeelde treintje hier een inbreuk op vormt.

Nu BV TOPSPEELPLAATS hiertegen geen incidenteel beroep heeft ingesteld, moet er hierop niet verder worden ingegaan.

4.2.1.2.3. Klimwandpanelen (p. 28 e.v. syntheseconclusie appellanten)

4.2.1.2.3.1. Appellanten roepen auteursrecht in op een set klimwandpanelen. Deze set bestaat uit twee reeksen van losse panelen. De bovenste reeks panelen heeft een dubbele rij handgrepen in diverse felle kleuren. De onderste reeks panelen heeft een enkele reeks voetsteunen, eveneens in diverse felle kleuren.

4.2.1.2.3.2. Volgens appellanten hebben zij bij het ontwerpen van de klimwandpanelen specifieke keuzes gemaakt die dit ontwerp onderscheiden van andere klimwandpanelen.

Het origineel karakter van deze creatie blijkt volgens hen uit de combinatie van:

- het gebruik van losse panelen als een soort klimmuur: één voor de handgrepen en één voor de voetsteunen
- de zeer specifieke vormgeving van de handgrepen en voetsteunen
- de frivole en golvende vormgeving
- het gebruik van felgroen als basiskleur en diverse felle kleuren voor de handgrepen en voetsteunen.

(p. 29 syntheseconclusie appellanten)

4.2.1.2.3.3. De eerste rechter heeft hierover het volgende overwogen:

Het gaat om een variant van een klimwand uitgevoerd in losse panelen die eenvoudig te verplaatsen en op te hangen zijn.

Enkele foto's met dergelijke panelen werden geregistreerd als i-depot bij het BBIE op 7 september 2020 (stuk 16 eisers), terwijl een factuur van IDEMAX aan "De Graankorrel" voorligt van 23 juni 2016 van onder meer 3 sets klimgrepen.

De ontwerper slaagt er niet in duidelijk te maken waarin de persoonlijke accenten liggen die aan deze klimwandpanelen een auteursrechtelijke bescherming zouden moeten doen toekomen.

Een klimwand is utilitair en de vormgeving ervan wordt grotendeels bepaald door het gebruik wat ervan gemaakt wordt; dergelijke klimpanelen bieden vooral een oplossing voor een eerder technisch probleem, zonder veel ruimte voor eigen creatieve inbreng.

Het gebruik van losse panelen als alternatief voor een vaste klimwand is een louter praktische oplossing voor een technisch probleem, (...); daarenboven zijn dergelijke afzonderlijke klimwandpanelen of -borden reeds langer beschikbaar op de markt; verweerster maakt aannemelijk en het wordt niet ernstig tegengesproken dat deze panelen sedert langere tijd voor het publiek beschikbaar zijn gesteld en verkocht worden.

De verdere kenmerken die eigen keuzes moeten benadrukken overtuigen niet: het gebruik van een felle kleur heeft geen invloed op de vormgeving en vertolkt bovendien een subjectief gevoel, de vaststelling van een frivole en golvende vormgeving is tevens deels subjectief, deels wordt niet aangegeven waarin het oorspronkelijke karakter hiervan ligt, en op de 'zeer specifieke' vormgeving van de handgrepen en voetsteunen wordt niet nader ingegaan.

Eisers kunnen niet bogen op auteursrechten op deze panelen.

Bij afwezigheid van auteursrechten dient het inbreukvraagstuk onder intellectueel eigendomsrecht niet nader onderzocht te worden.

Het hof verwijst naar deze oordeelkundige motieven van de eerste rechter die het overneemt en tot de zijne maakt.

4.2.1.2.3.4. Volledigheidshalve voegt het hof hier nog het volgende aan toe:

Appellanten erkennen zelf – minstens impliciet maar zeker – dat “het idee van een dergelijk klimparcours op zich misschien reeds bestaat (in alle vormen en formaten (...))” en “dat klimwandpanelen als dusdanig op de markt aangeboden worden” “maar dat er sprake is van “een meer frivole en golvende vormgeving”.

De loutere ‘frivole’ golvende vormbeweging, de felgroene kleur voor de klimwandpanelen en de diverse felle kleuren voor de hand- en voetgrepen, zijn evenwel onvoldoende origineel om aan de door onderneming Dhr A ontworpen klimwandpanelen auteursrechtelijke bescherming te verlenen.

4.2.1.2.3.5. Het belang van deze betwisting m.b.t. het auteursrecht is overigens zeer beperkt, zoniet onbestaande:

- de eerste rechter heeft de stakingsvordering van appellanten m.b.t. de klimwandpanelen immers gegrond verklaard, weze het op de rechtsgrond van parasitaire aanhaking die appellanten in ondergeschikte orde hebben aangevoerd.
- BV TOPSPEELPLAATS heeft tegen dit onderdeel van het bestreden vonnis geen incidenteel beroep ingesteld.

4.2.1.2.4. Kleuterbankje (p. 33 e.v. syntheseconclusie appellanten)

4.2.1.2.4.1. Appellanten roepen auteursrecht in op een kleuterbankje.

Volgens appellanten hebben zij bij het ontwerpen hiervan specifieke keuzes gemaakt die dit ontwerp onderscheiden van andere kleuterbankjes:

- het zitvlak van de bank is in een T-vorm
- de uiteinden zijn felgekleurde verticale platen;
- de kleur van de zijpanelen contrasteert met de kleur van het zitvlak;
- deze platen hebben een vlakke bovenkant;
- deze platen hebben boogvormige benen die op een zeer eigen wijze vormgegeven zijn;
- deze platen hebben in het midden een halfronde uitsparing.

(p. 34 syntheseconclusie appellanten)

4.2.1.2.4.2. De eerste rechter heeft hierover het volgende overwogen:

Het zitvlak in T-vorm, waarbij bedoeld wordt dat de horizontale plank van het bovenste zitgedeelte gecombineerd wordt met een balk in T-profiel onderaan, is veeleer functioneel en algemeen bekend als een methode om het zitgedeelte van een bank te versterken.

Het geheel van het zitgedeelte bekommt daardoor weliswaar een eigen vormgeving met een zekere authentieke esthetische uitstraling, doch eiser laat in het midden waarin het origineel karakter van dergelijke combinatie zou schuilen.

De vormgeving van de uiteinden van de kleuterbank waarin de boogvormige benen en de halfronde uitsparing in het midden als elementen van oorspronkelijkheid worden aangemerkt, zijn deels technisch bepaald, en geven in het algemeen onvoldoende blijk van een bepaalde stempel waarin de persoonlijkheid van eiser zou schuilen: het gebruik van platte poten met een afgeronde uitsparing in de zijsteunen is bekend uit het bestaande vormgevingserfgoed zoals verweerster illustreert aan de hand van anterioriteiten (stukken 11-12 verweerster).

Zij geven geen blijk van een eigen cachet die de persoonlijkheid van de schepper ervan weerspiegelt. Eisers kunnen niet bogen op auteursrechten op deze zitbank.

Bij afwezigheid van auteursrechten dient het inbreukvraagstuk onder intellectueel eigendomsrecht niet nader onderzocht te worden.

Het hof verwijst naar deze oordeelkundige motieven van de eerste rechter die het overneemt en tot de zijne maakt.

4.2.1.2.4.3. Volledigheidshalve voegt het hof hier nog het volgende aan toe.

Volgens appellanten hadden zij de specifieke kenmerken, die aan hun kleuterzitbank zijn oorspronkelijk karakter geven, ook anders vorm kunnen geven. Zij verwijzen daarvoor naar afbeeldingen van andere banken (p. 36 syntheseconclusie

appellanten).

Het hof kan dit argument niet bijtreden.

Hoewel de door onderneming Dhr A ontworpen kleuterzitbank inderdaad afwijkt van voormelde zitbanken, is de afwijking van de bestaande vormgeving te beperkt om te getuigen van eigen creatieve keuzes.

In vele gevallen kan eenzelfde gebruiksvoorwerp – hier een zitbank (voor kleuters)--dezelfde technische functie vervullen maar toch een andere verschijningsvorm hebben. Bij de beoordeling van de oorspronkelijkheid is het niet voldoende te stellen dat er andere verschijningsvormen bestaan waarmee men hetzelfde technische resultaat kan bereiken. Het feit dat er keuzemogelijkheden zijn, is niet voldoende. De leer van de afscheidbaarheid van de vorm is niet absoluut. Er is niet aan het oorspronkelijkheids criterium voldaan wanneer de uitdrukking van de onderdelen van het betrokken voorwerp door hun technische functie wordt bepaald, zoals met de kleuterzitbank het geval is, aangezien de verschillende manieren om een idee concreet vorm te geven dan zodanig beperkt zijn dat het idee samenvalt met de uitdrukking ervan. In een dergelijk geval kan de auteur onmogelijk uitdrukking geven aan zijn creatieve geest en tot een resultaat komen dat een eigen intellectuele schepping vormt (vgl. P. MAEYAERT, o.c., p. 68, nr. 37).

Door het bestaan van «vrije en creatieve keuzes» is niet *ipso facto* aan de oorspronkelijkheidsvoorwaarde voldaan (vgl. F. BRISON e.a., “Kroniek intellectuele rechten (2021-2023) - deel 1”, *RW* 2024-2025, (882) 884).

4.2.1.2.4.4. Het belang van deze betwisting m.b.t. het auteursrecht is overigens zeer beperkt, zoniet onbestaande:

- de eerste rechter heeft de stakingsvordering van appellanten m.b.t. de kleuterzitbank immers gegrond verklaard, weze het op de rechtsgrond van parasitaire aanhaking die appellanten in ondergeschikte orde hebben aangevoerd.
- BV TOPSPEELPLAATS heeft tegen dit onderdeel van het bestreden vonnis geen incidenteel beroep ingesteld.

4.2.1.2.5. Danspodium (p. 36 e.v. syntheseconclusie appellanten)

4.2.1.2.5.1. Appellanten roepen auteursrecht in op een (dans)podium in kunststof.

De beroepsakte van appellanten bevat de volgende foto:

Appellanten voeren aan dat zij bij het ontwerpen van het podium specifieke keuzes hebben gemaakt die dit ontwerp onderscheiden van andere podia. Het oorspronkelijk karakter van het podium is volgens hen te vinden in de volgende elementen:

- het podium is gemaakt in kunststof maar met het uitzicht van hout;
- het podium heeft een naar binnen springende basis, die geen specifiek doel dient maar het podium wel een karakteristiek uitzicht geeft. In het midden van de basis zijn er twee rechthoekige uitsparingen;
- er is gekozen voor een gesloten basis (en bv. geen open ruimte onder het podium met poten op de hoeken en/of de zijkanten);
- over deze basis liggen dwarsbalken die over de basis uitsteken;
- de basis heeft een andere kleur dan de bovenkant.

(p. 37 syntheseconclusie appellanten)

4.2.1.2.5.2. De eerste rechter heeft hierover het volgende overwogen:

Eiser stelt dat de vormgeving van dit podium werd neergelegd bij het i-depot bij het BBIE op 7 december 2009 (stuk 14).

Eiser slaagt er evenwel niet in hierdoor auteursrechtelijk beschermde oorspronkelijkheid te reveleren.

Het is niet in te zien welk origineel vormgevingsaspect verbonden is aan het verzonken karakter van de basis: dergelijke wijze van vervaardiging met overstekende vallen is algemeen bekend (...), terwijl de rechthoekige uitsparingen een louter technische functie dienen, met name het podium makkelijk (met een vorklift) te kunnen optillen en verplaatsen, en aldus een oplossing voor een technisch probleem bieden.

(...)

Dit attribuut komt eerder banaal en algemeen bekend voor dan als vrucht van inventiviteit.

Aan dit podium komen geen auteursrechten toe.

Bij afwezigheid van auteursrechten dient het inbreukvraagstuk onder intellectueel eigendomsrecht niet nader onderzocht te worden.

Het hof verwijst naar deze oordeelkundige motieven van de eerste rechter die het overneemt en tot de zijne maakt.

4.2.1.2.5.3. Volledigheidshalve voegt het hof hier nog het volgende aan toe.

In tegenstelling tot hetgeen appellanten aanvoeren, acht het hof het wel degelijk aannemelijk dat de naar binnen springende basis louter is ingegeven door technische noodzaak, zoals BV TOPSPEELPLAATS aanvoert (p. 6 onderaan syntheseconclusie BV TOPSPEELPLAATS). Op die manier kan de positie van het podium over kleinere afstanden gecorrigeerd (lees: verplaatst) worden. Indien hiervoor handvaten zouden worden gebruikt, zou dit de mogelijkheid om de podia op elkaar te laten aansluiten in het gedrang brengen.

Dat de dwarsbalken over de basis uitsteken is geen afzonderlijk element maar valt samen met het element 'inspringende basis'.

Volgens appellanten is het "onduidelijk waarop de eerste rechter zich baseert om te stellen dat de uitsparingen in de basis een louter technische functie dienen." (p. 40 syntheseconclusie appellanten).

Het hof acht het nochtans voldoende aannemelijk dat deze uitsparingen wel degelijk een louter technische functie dienen, nl. om het podium makkelijk (met een vorklift) te kunnen optillen en verplaatsen.

Appellanten voeren aan dat men louter voor de verplaatsbaarheid ook wielen onder een podium [zou] kunnen zetten, of een ander gereedschap op wielen [zou] kunnen voorzien, of men [...] de uitsparingen anders [kon] maken." (p. 39 syntheseconclusie appellanten).

Het hof kan dit argument niet bijtreden. De door de inspringende basis en uitsparingen gecreëerde technische functie kunnen immers niet op een andere manier worden gecreëerde met hetzelfde resultaat:

- Bij handvaten zouden de diverse podiumelementen niet tegen elkaar kunnen worden aangeschoven.
- Wielen onder het podium zouden de stabiliteit hiervan verminderen.
- Eén bredere uitsparing i.p.v. twee smalle uitsparingen zou voor gevolg hebben dat het podium het risico loopt te "schuiven" wanneer zij met een vorklift verplaatst wordt.

- Dat er ook zou kunnen worden gekozen voor *ronde* uitsparingen doet aan het voorgaande geen afbreuk. Zoals het hof reeds hiervoor heeft uiteengezet, is het bij de beoordeling van de oorspronkelijkheid immers niet voldoende te stellen dat er andere verschijningsvormen bestaan waarmee men hetzelfde technische resultaat kan bereiken.

Ook de overige door appellanten aangevoerde elementen, nl. het gebruikte materiaal (kunststof met uitzicht van hout) en het verschil in kleur tussen de basis en de bovenkant, getuigen niet van originaliteit.

Noch met de factuur van BV IDEMAX van 23 juni 2016 (stuk 11E appellanten) noch met het I-depot uit 2009 tonen appellanten aan dat het podium waarvoor zij in deze procedure auteursrechten inroepen hetzelfde is als uit voormelde stukken. Zij leggen immers geen catalogus uit 2016 voor waaruit blijkt hoe het gefactureerde podium er precies uitzag. Bij het I-depot dat appellanten als hun stuk 14 voorleggen, steekt geen bijgevoegd bestand. Het hof kan bijgevolg niet nagaan welke vorm het danspodium had waarop dit i-depot betrekking heeft.

4.2.1.2.5.4. Tussenbesluit: appellanten roepen ten onrechte auteursrecht in op het door onderneming Dhr A ontworpen (dans)podium.

4.2.2. Inbreuk op de eerlijke marktpraktijken – parasitaire aanhaking (artikel VI.104 WER) (p. 41 e.v. syntheseconclusie appellanten)

4.2.2.1. Algemeen – principes

4.2.2.1.1. Artikel VI.104 WER luidt als volgt: “*Verboden is elke met de eerlijke marktpraktijken strijdige daad waardoor een onderneming de beroepsbelangen van een of meer andere ondernemingen schaadt of kan schaden.*” Dit artikel is een concretisering van art. 6.5 BW.

4.2.2.1.2. Uitgangspunt is het principe van vrije mededinging dat het recht impliceert om andere ondernemingen vrijelijk na te bootsen, zowel wat de aangeboden goederen betreft als wat de wijze betreft waarop ze worden aangeboden.

Begaat aldus in beginsel *geen* daad strijdig met de eerlijke handelsgebruiken, de verkoper die het aanbod van een andere marktdeelnemer in verband met diensten of producten nabootst, *tenzij* de verkoper hierdoor, hetzij, een door de wetgeving op de intellectuele eigendom beschermd recht miskent, hetzij, dit aanbod doet onder begeleidende omstandigheden die indruisen tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken, zonder zelf een creatieve inspanning te leveren, rechtstreeks voordeel haalt uit belangrijke inspanningen of investeringen gewijd aan een creatie

met economische waarde van een andere verkoper. De rechter kan nochtans op grond van het behalen van een voordeel om een andere reden dan het louter nabootsen, oordelen dat dit handelen onrechtmatig is. Die andere redenen bestaan niet alleen uit de miskennis van intellectuele eigendomsrechten of verwarring stichtende reclame, maar kunnen elke vorm van onrechtmatig gedrag zijn (vergl. Cass. 29 mei 2009, *NjW* 2010, 151).

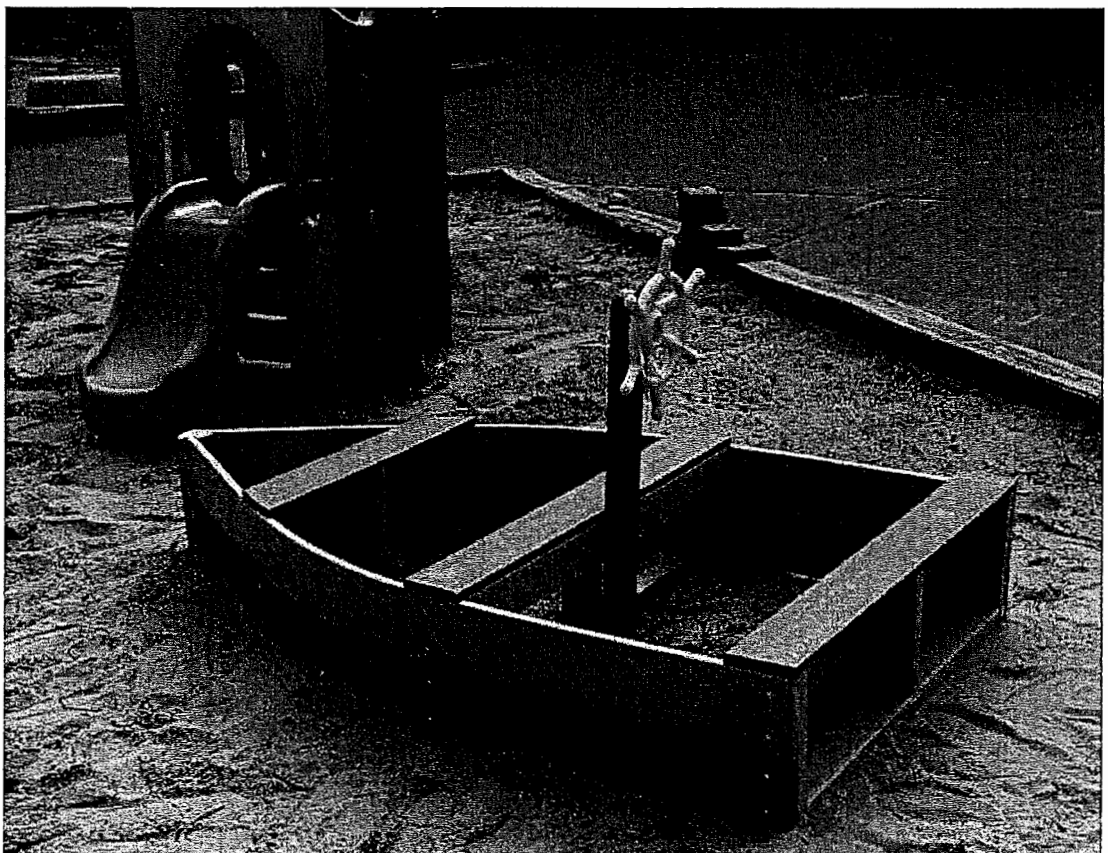
4.2.2.2. Toegepast

4.2.2.2.1. Bootie

4.2.2.2.1.1. Appellanten stellen dat BV TOPSPEELPLAATS zich schuldig maakt aan parasitaire concurrentie (aanhaking met begeleidende omstandigheden – inbreuk op art. VI.104 WER).

De bewijslast van deze omstandigheden of handelingen rust op appellanten.

4.2.2.2.1.2. In de catalogus 2022 van BV Topspeelplaats is op p.4 de volgende foto aan te treffen (stuk 2 appellanten):

De eerste rechter heeft hierover het volgende overwogen:

De rechtbank stelt vast dat de geïmiteerde namaak enkel kan slaan op de overname van de idee om een halve boot te gebruiken als zitbank voor kinderen waaraan geen bijzondere bescherming toekomt; de verweerster heeft deze idee voldoende uitgewerkt op haar eigen manier (andere kleuren, een lagere romp, zitplanken bevestigd op de rand van de romp en niet intern), dermate dat er geen sprake is van slaafse overname die tot verwarring aanleiding kan geven.

Verweerster heeft wel degelijk zelf aantoonbare creatieve inspanningen geleverd om zich te onderscheiden van het zitbootje van eisers.

Het hof verwijst naar deze oordeelkundige motieven van de eerste rechter die het overneemt en tot de zijne maakt.

4.2.2.2.1.3. Volledigheidshalve voegt het hof hier nog aan toe dat de door appellanten aangevoerde begeleidende omstandigheden niet indruisen tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken (p. 42 e.v. syntheseconclusie appellanten):

- De eerdere contacten en zelfde sector. Appellanten leverden dit podium reeds in 2014 aan de school waar de heer Galle werkte.

Dit druist niet in tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken.

Zoals hiervoor reeds overwogen, bewijzen appellanten overigens niet dat het podium dat zij in 2016 – en niet in 2014—leverden aan de school waar de bestuurder van BV TOPSPEELPLAATS werkzaam was *hetzelfde* is als datgene dat zij nu commercialiseren.

- De agressieve contactname door BV TOPSPEELPLAATS van verschillende contractspartners van appellanten. BV TOPSPEELPLAATS heeft zowel leveranciers als klanten van appellanten gecontacteerd (stukken 3,4 en 12A-12D appellanten).

Ook dit is niet in strijd met de eerlijke handelsgebruiken. De vrije mededinging laat immers perfect toe om leveranciers en klanten van een concurrent te benaderen. Het hof ziet bovendien niet in wat er 'agressief' is aan de e-mail die BV TOPSPEELPLAATS op 12 juli 2021 aan GOVAPLAST heeft verzonden (stuk 3 appellanten).

- Identieke territoria inzake activiteit en zetel, taal, sector.

Het behoort tot de essentie van de vrije mededinging dat diverse concurrenten op eenzelfde markt actief kunnen zijn. Dit druist niet in tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken.

- Veelvuldige overname van het productgamma van appellanten
Het is niet omdat *sommige* door BV TOPSPEELPLAATS gecommmercialiseerde producten een inbreuk vormen op het auteursrecht van onderneming Dhr A en/of op art. VI.104 WER – zoals het treintje, de klimwandpanelen en de kleuterzitbank – dat daarom haar *ganse* gamma parasitaire mededinging vormt. Of BV TOPSPEELPLAATS ook met het model 'canvas' of de X-blokken een inbreuk begaat op art. VI.104 WER, is bijgevolg niet relevant om de vordering te beoordelen m.b.t. het bootje en het danspodium.
- Europese norm EN1176 (p. 45 syntheseconclusie appellanten)
Volgens appellanten leeft BV TOPSPEELPLAATS bij het op de markt brengen van haar klimwandpanelen, haar treintje en haar bootje niet de op scholen verplichte Europese norm EN1176 na. Op deze toestellen die door BV TOPSPEELPLAATS worden gecommmercialiseerd ontbreekt volgens appellanten o.a. het verplicht typeplaatje dat de toepasselijke wettelijke norm vermeldt. De eerste rechter heeft hierover het volgende overwogen:

Eisers werken deze klacht, die door verweerster formeel wordt betwist, op geen enkele manier uit.

Het blijft dan ook in het ongewisse op welke wettelijke of reglementaire basis dergelijke volgens eiser 'op scholen verplichte Europese norm EN1176' gesteund is.

Indien eisers gewag maken van een verplichte (Europese) normering staat het op de weg dat zij minstens de regelgeving die de juridische grondslag voor dergelijke verplichting vormt, aanduiden en toelichten, hetgeen nagelaten wordt.

Dit middel treft geen doel.

Het hof verwijst naar deze oordeelkundige motieven van de eerste rechter die het overneemt en tot de zijne maakt.

Volledigheidshalve voegt het hof hier aan toe dat appellanten m.b.t. dit oordeel van de eerste rechter geen enkele concrete beroepsgrief

ontwikkelen. Zo hadden zij o.m. de wettelijke of reglementaire basis van voormelde Europese norm EN1176 kunnen aangeven, hetgeen zij ook in graad van beroep niet doen.

Eveneens ten overvloede merkt het hof nog op dat voormelde Europese norm niet wettelijk verplicht is (zie brochure "Veiligheid van Speelterrinen Frequently Asked Questions", vraag 1.9, op www.economie.fgov.be)

- Overname van informatie en lay-out (p. 45 syntheseconclusie appellanten)

Om meerdere redenen is deze begeleidende omstandigheid niet bewezen:

- Als bewijs hiervan verwijzen appellanten naar hun stuk 18. Hun originele catalogus leggen zij evenwel niet voor.
- Zelfs *als* dit stuk een waarheidsgetrouwe vergelijking zou vormen van de catalogi van beide partijen voor 2022, valt het loutere gebruik door BV TOPSPEELPLAATS van rode lijnen rond de verschillende foto's niet als parasitair noch als verwarrend te beschouwen.
- Appellanten erkennen zelf dat de catalogus van BV TOPSPEELPLAATS voor 2023 grondig verschilt van deze van 2022. Zelfs indien de catalogus van BV TOPSPEELPLAATS van 2022 een inbreuk op art. VI.104 WER zou hebben gevormd, bewijzen appellanten geen herhalingsgevaar.

4.2.2.2.1.4. Appellanten bewijzen evenmin dat BV TOPSPEELPLAATS verwarring creëert (p. 44 syntheseconclusie appellanten). Zij verwijzen hiervoor naar een foto van een handelsbeurs uit 2020 (stuk 23 appellanten). Uit deze foto kan evenwel niets worden afgeleid. Zo blijkt hieruit niet dat het zitmeubel op de linkerkant van de foto aan de hand van een naam van de standhouder aan BV TOPSPEELPLAATS kan worden toegeschreven.

4.2.2.2.1.5. Tussenbesluit: BV TOPSPEELPLAATS begaat door de verdeling van haar bootje géén inbreuk op art. VI.104 WER.

4.2.2.2.2. Danspodium

4.2.2.2.2.1. In de catalogus 2022 van BV Topspeelplaats is op p. 10 de volgende foto met tekst aan te treffen (stuk 2 appellanten):

PAGE 01-00004397941-0023-0027-01-01-4

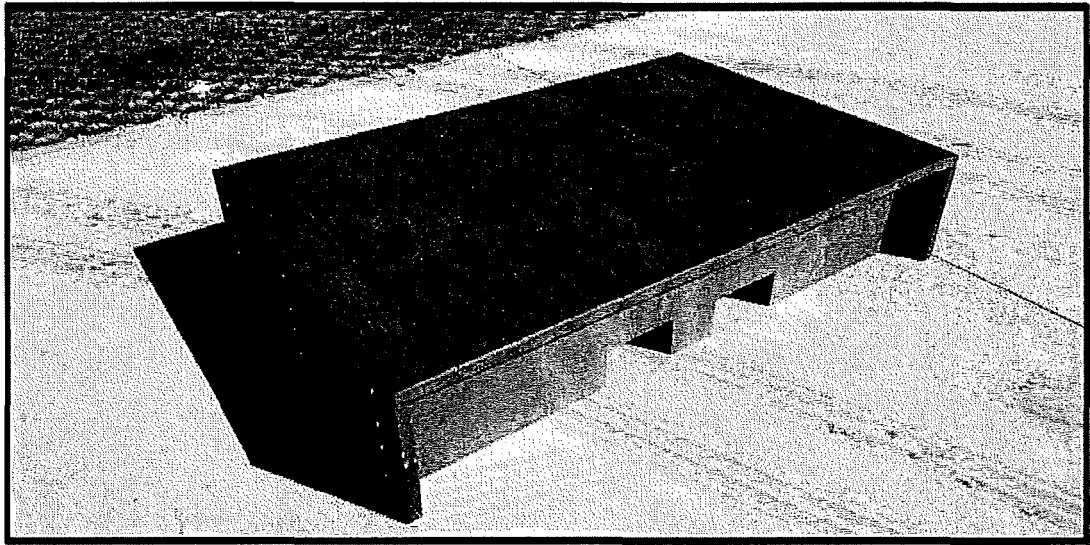

Danspodium

Een dansfeestje of optreden op de speelplaats? Onze danspodia zijn het ideale "verhoog" om dit te doen. De podia zijn verplaatsbaar met transpallet.
Doordat ze ook volledig uit gerecycleerde kunststof bestaan, hoeven ze nooit geschilderd te worden.

Geschikt voor zowel dansende kinderen als dansende leerkrachten!

afmetingen: 180 cm x 120 cm hoogte: 34 cm

De eerste rechter heeft hierover het volgende overwogen:

Supra werd weerhouden dat eisers geen significante creatieve inbreng kunnen aantonen bij de ontwikkeling van dit meubel, waardoor een beroep op parasitaire mededinging evenmin soelaas kan bieden, bij gebreke aan het voorhanden zijn van inspanningen waarop verweerster zou kunnen teren.

Het hof verwijst naar deze oordeelkundige motieven van de eerste rechter die het overneemt en tot de zijne maakt.

4.2.2.2.2. Net als de eerste rechter, is ook het hof van oordeel dat het door onderneming Dhr A ontworpen danspodium niet kan worden beschouwd als zijnde de vrucht van creatieve inspanningen of investeringen van een voldoende belangrijkheid, hetgeen nochtans vereist is alvorens van parasitaire mededinging sprake is (vgl. Antwerpen 23 juni 2021, *TBH* 2022-4, (504) 514).

Volledigheidshalve voegt het hof hier nog aan toe dat de door appellanten aangevoerde begeleidende omstandigheden niet indruisen tegen de eisen van de eerlijke handelsgebruiken (zie hiervoor randnr. 4.2.2.2.1.3).

Voor zoveel als nodig merkt het hof nog op dat in tegenstelling tot hetgeen appellanten aanvoeren, BV TOPSPEELPLAATS niet diende ‘af te wijken van de modellen van appellanten’ (p. 46 onderaan syntheseconclusie appellanten).

4.2.2.2.3. Tussenbesluit: BV TOPSPEELPLAATS begaat door de verdeling van haar danspodium géén inbreuk op art. VI.104 WER.

4.2.3. Inbreukmakende foto (p. 48 syntheseconclusie appellanten - stuk 17 appellanten)

4.2.3.1. Nu appellanten hieromtrent geen vordering instellen en het hof niet kan nagaan of BV TOPSPEELPLAATS deze foto nog gebruikt in haar catalogus van 2023 – deze ligt immers niet neer – moet er hierop niet dieper worden ingegaan.

4.2.4. Besluit:

zowel het principaal beroep van appellanten als het incidenteel beroep van onderneming Dhr A en BV IDEMAX zijn ongegrond.

5. GERECHTSKOSTEN

5.1. BV TOPSPEELPLAATS heeft incidenteel beroep ingesteld omdat de eerste rechter haar heeft veroordeeld tot de *integrale* gerechtskosten, ook al werd een deel van de vordering van appellanten ongegrond verklaard.

Nu de eerste rechter de stakingsvordering van appellanten voor drie van de vijf voorwerpen gegrond heeft verklaard, dient BV TOPSPEELPLAATS voor de procedure in eerste aanleg te worden beschouwd als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij.

In die omstandigheden heeft de eerste rechter BV TOPSPEELPLAATS terecht veroordeeld tot de integrale kosten van de procedure in eerste aanleg. De *mogelijkheid* om bij wederzijds gelijk en ongelijk de gerechtskosten om te slaan is immers geen *verplichting*.

5.2. Nu zowel het beroep van appellanten als het incidenteel beroep van BV TOPSPEELPLAATS ongegrond zijn, zijn zij wat de beroepsprocedure betreft wederzijds in het gelijk en in het ongelijk gesteld.

Het hoger beroep van appellanten maakte evenwel het belangrijkste onderdeel van de betwisting uit.

In die omstandigheden komt het passend voor om appellanten enerzijds en BV TOPSPEELPLAATS anderzijds te veroordelen tot respectievelijk drie vierden en één vierde van de gerechtskosten van de beroepsprocedure.

De rechtsplegingsvergoeding moet voor iedere aanleg worden bepaald op grond van het toepasselijke tarief op datum van de uitspraak, ongeacht het door de partijen gevorderde bedrag (vgl. Cass. 13 januari 2023, C.22.0158.N).

Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor een niet in geld waardeerbare vordering bedraagt op vandaag 1.883,72 euro.

6. DE BESLISSING

HET HOF,

- verklaart het hoofdberoep door appellanten toelaatbaar maar ongegrond.
- Verklaart het incidenteel beroep door onderneming Dhr A en BV IDEMAX toelaatbaar maar ongegrond.
- verklaart het incidenteel beroep door BV TOPSPEELPLAATS toelaatbaar maar ongegrond.
- **bevestigt** het bestreden vonnis van de dienstdoende voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent van 8 november 2023 met AR-nummer A/22/02700 in zijn beschikkingen.
- veroordeelt appellanten enerzijds en geïntimeerde anderzijds tot respectievelijk drie vierden en één vierde van de kosten van het geding in hoger beroep, begroot als volgt:
 - aan de zijde van appellanten:
 - Bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand: 24,00 euro
 - Rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.883,72 euro
 - aan de zijde van geïntimeerde:
 - Rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.883,72 euro
- Appellanten enerzijds en geïntimeerde anderzijds moeten – na uitnodiging – ook respectievelijk drie vierden en één vierde van de rolrechten van 400,00 euro betalen aan de Belgische Staat, FOD Financiën.

Aldus gewezen door de **zevende unus kamer**, van het hof van beroep te Gent, zetelend in burgerlijke zaken,

samengesteld uit:

- [REDACTED], raadsheer, waarnemend kamervoorzitter,

bijgestaan door:

- [REDACTED], griffier,

en uitgesproken door de waarnemend kamervoorzitter van de zevende kamer in **openbare terechtzitting** van **2 juni 2025**.

